

Politiszkos žinios.

Karė Maskolijos su Japonija.

Karė Maskolijos su Japonija vėl užėmė pirmą vietą tarp atsitikimų ant svieto; karė ant antros vietos nustūmė revoliuciją Maskolijos vidurinėse.

Jau pereitą sanvaitę galima buvo numanyti, kad Kuropatkin po Mugdeno likosi sumuštas ir jis, kaip tai paprastes, rems Maskolijos laimę ant greitumo kareivių. Matydami, kad negali japoniečių įveikti, stengėsi pasitraukimu išsigelbėti nuo jų šuvis. Iki šiol visuose susirėmimuose jis tą patį darė ir dabar pasirodė, kad toks būdas buvo išmintingiausias karės vedimu, jeigu nieko kito nuveikti negalima.

Kadangi šiūn kartą Kuropatkin turėjo daugiau kareivių negu Oyama, arba bent jam teip rodėsi, tai šiūn tarp, matyt per daug užsitęgėdams ant savo kareivių, užmiršo apie paprastą atsargumą, bent sykį užsimanė pabandyti, ar nesiduos, jeigu jau ir nesumušti priešų, tai bent prieš jų visus pasikėsinius atstovėti.

Tas vienog per daug didelės užsitęgėjimas ant narsumo savo kareivių, baigia Kuropatkinui atgabeno nelaimę, ypač kad jis ilgai negalėjo suprasti mierių japoniško vadovo. Kada jis stengėsi atstovėti prieš japoniečius su viduriu savo armijos ir ant rytinio šono ir ant sustiprinimo to šono siuntė nuo vakarinio šono vieną po kitam du kareivių korpusus, ant apsilpnuto vakarinio šono ant syk užpuolė dvi japoniškos armijos, tuojau maskolius nustumė prieš Mugdeno. Paveržęs Port Arthura jenerolas Nogi nusigrado toliau į šiaurės ir užėmė esantiems Mugdene maskoliams pasitraukimo kelią. Kuropatkin greitai suprato pavojų, kokiame atsirado visas vakarinės maskolijos armijos sparnas; kada gi suprato, tasyk skubiai pradėjo deginti amuniciją ir valgio produktus krautuvėse, bet padaryti tą, kaip reikia, nedavė japoniečiai, jie įsiveržė į miestą ir jį apvaldė. Japoniečiams pateko visos didės maskolijų kanoelės ir pora šimtų mažų, 25 milijonai patronų, 1 milijonas bandų duonos, kitokių daiktų pateko teip daug, kad jų, kaip pranešė į Tokio maršalo Oyama, sudėti čielai kalnai — suskaityti nėra laiko, kadangi toliau reikia vyti bėgančius maskolius. Jie turi pereiti vieną terpalę Tje, Ją užimti dabar skubina si lygiai maskoliai, kaip ir japoniečiai; jeigu japoniečiai būtų spėję pirmą tą terpalę užimti, visa maskoliska armija, be jokio išskyrimo, būtų atsiradusi slastuose ir būtų turėjusi pasiduoti, bet jeigu ne visa, tai bent dalis maskoliskos armijos, turbut, pirmą negu japoniečiai prisigriebė Tje terpalę ir kaip mena, jie čia bandys sulaukyti japoniečių, tik nežinia, ar įstengs su dezorganizuotais caro armijos likučiais.

Maskoliskos armijos bėga jau be jokios tvarkos, ryšio tarp atskirų korpusų nėra, ginasi kiekvienas skyriumi. Į nelaisvę japoniečiai ima čielus pulkus maskolijų. Iki 13 d. kovo japoniečiai paėmė į nelaisvę 75000 maskolijų sveikų; užmušti ir pašauti iki 12 d. kovo maršalas Oya-

ma paduoda ant 90000. Kadangi mušiai ir vijimas neapstojė, tai iki dabar maskolių nuotrotas paduoda mažaisiais ant 170000 maskoliskų kareivių, taigi pražuvo beveik pusė po Kuropatkin vadovystę esančios armijos. Teip didelių nuotrotų viename mušyje dar neturėjo nė viena armija, neišskiriant garsaus Sedano, kur pasidavė vokiečiams Napoleonas III.

Maskoliska armija dabar teip sudemoralizuota, teip išskirstyta, dezorganizuota, kad reiks ilgo laiko ant jos suorganizavimo. Dabar ji niekur negali parengti svarbesnio pasipriešinimo japoniečiams, kurie dabar netik galį stumti dalį savo armijos vyti toliau bėgančius maskolius kad ir iki Charbino, kitą jį dalį siųsti ant apgulimo ir veržimo Vladivostoko.

Kadangi ant rytinio šono Kuropatkin sutraukęs buvo didesnes pajėgas, tai čia maskoliai laikėsi tvirtiau ir netulose vietose pasisėkė jiems atgal nustumti japoniečius, bet čia jenerolui Oku pasisėkė kaip kiliu įsisprauti ir su visu nuo Kuropatkin atskirti visą rytinį maskolių sparną, kurį laiko jau už pražuvus. Tie atskirti kareiviai, dėl stokos maisto, turės pasiduoti.

Vijimas bėgančių maskolių dar nepasibaigė, veja juos dar vis japoniečiai ir dar nemažas skaitlius bėgančių pateks nelaisvę. Kiek pasisėks Kuropatkinui atvesti kareivių į Charbina, dar negalima įspėti, pajėgos jo dar tirpė tirpsta, mažoms japoniečių dalims pasiduoda čielai regimentai išalkusių kareivių su giaklais. Bėgančiams maskoliams pradeda jau pritrukti ir amunicijos, o be to, nė narsiausi kareiviai negali muštis.

Kuropatkin pranešė carui apie savo nepasisekimą. Jis ant savęs ima visą atsakymą, prisipažįsta, kad negerai apskaitė japoniečių pajėgas; teipogi buk japoniečiams palengvino pergalę pieškinė dargana, dėl kurios negalima buvo nieko matyti ir japoniečiai, nematant, galėjo prislartinėti. Bet jeigu maskoliai nematė japoniečių, tai teip jau ir iš tos pieškinės darganos galėto naudotiesi ir maskoliai.

Nėra abejonės, kad po paskutines nelaimės Kuropatkin bus atšauktas, kad nuo jo atsims vadovystę armijos Azijoje, bet kas užims jo vietą, nežinia, kadangi mat, nors caras turi daug jenerolų, tarp jų sumanių nėra. Iš sumanesnių yra jenerolas Dragomirov, bet tai žmogus jau senas, sveikata jo sunaikyta, jis negali jau į karę keliauti.

Taigi galima sakyti, kad paskutiniame mušyje po Mugdeno likosi maskoliska armija, tiesiog, dezorganizuota, išnaikinta. Sandaros draugai tikėjosi, kad dabar maskoliai turės atiliepti su prašymu užbaigti karę, bet turinti ant caro įtekmę kunigaikščiai nenori pasiduoti, kadangi užbaigimas karės ant pažeminančių išlygų, prieš caro valdžią sukelia Maskolijos gyventojus. Kalbina carą siųsti į Aziją kitą armiją vietoj išnaikintos ir vadovystę paimti į savo rankas. Tas, ištikro, skamba gražiai, bet ant atgavimo nuopuolius garbės reikia protingesnių negu caras Mikalojus vadovų.

Siųsti tą naują armiją irgi neteip lengva. Jeigu japoniečių sumušta armija nužudė provijantą ir amuniciją, tai Azijoje esantiems kareiviams reikia iš Maskolijos siųsti maistą ir amuniciją, ant gabenimo to reiks pirmiausiai apverstį viensėnį Siberijos geležinkelį, mažai liks trumkių gabenimui kareivių. Tuom tarpu normaliosiose sanlygose reikėjo čielų metų laiko ant pervežio Kuropatkinui 400000 kareivių. Tai gi aišku, kad maskoliams sunku bus atsigriežti. Kol jie sutrauks 400000 naujų kareivių, juk ir japoniečiai nesusėdės rankas sudėję. Kol ant karės lauko jiems sekasi geriau, paskolą ras jie svetur, jeigu namieje pinigų pritrūks ant karės vedimo.

Iš visko matyti, kad caro randas noriai užbaigtų karę, bet jam, sumuštam, gėda kreiptiesi prie pergalėtojų su prašymu paliovimo, kadangi tasyk pats prisipažintų, jog likosi sumuštas. Todėl laikraščiu reporteriams maskoliskai ambasadoriai svetimuose kraštuose stengiasi įkalbėti, jog Japonija su prašymu paliauti karę turi prie Maskolijos kreiptiesi. Iš to, turbūt, nieko nebus. Japonija vėl per laikraščius garsina, jog nesikreips su prašymu paliauti karę, kadangi jai nėra reikalo tą daryti, ji gali karę traukti ilgiau ir paskui sunkesnes statyti išlygas.

Rodosi, kad Maskolijai atsieis išgerti taurę iki galui ir prisieis prašyti Japonijos užbaigti karę. Roda dabar caro paliepta mobilizuoti karburiunę Lenkijoje ir kitur. Bet jau pirma pasirodė net keliose vietose, kad mobilizacija neatsiūdo taip švelniai, kaip caras norėtų; jau pirma pasitaikė pasipriešinimai paskirtų į skerdynes kareivių, o juo ilgiau užsitraukia karė, juo pasipriešinimų bus daugiau ir jie bus vis smarkesni ir smarkesni, ypač nesisekiant maskoliams. Taigi mobilizuoti kariuomenę gana pavojinga. Ką gi caras ir jo valdžia darys, jeigu suaukšti ginklu rezervos kareiviai atsisakys klausyti caro tarnų? Kvailei, jauni kareiviai gali dar spangai klausyti oficerų prisakymo, šaudyti teip į priešus, kaip į savo brolius; tarp rezervos kareivių, kaip matyti, daugiau yra sumanių, nenorinčių būti įnagiais caro ir jo tarnų.

Nors maskoliskai ambasadoriai ir angsti Peterburgo uždėdinkai teip užsiga, jog ne pats nepradės tarybų ant užbaigimo karės, neprisims nė svetimų tarpininkystės, bet, rodosi, kad karė nesitrauks ilgai, caras, gal savo pavaldinių priverstas, turės pirmutinis kreiptiesi su meldimu jos paliovimo. Teisybė, pažeminančios išlygos gali kenkti carui ypač gi teip jo ginamai vienvaldžiai, bet tam nemažiau kenkia ir nepasisekimai ir nelaimės ant karės lauko.

Revolucija Maskolijoje. Randas garsina, jog straičiai darbininkų Lenkijoje išpalengvo nyksta, Lodzijoje buk jau didesnė dalis darbininkų sugrįžo prie darbo; Varšavoj buk yra tas pats. Visur, vienog, kur darbininkai sugrįžo prie darbo, darbiai jiems padidino algas. Ar iš tikro vienog teip yra, tikrai nežinia; rando gi pažinoms negalima tikėti, jis paprastes veidmainiauti ir lei-

sti melą sviestą. Tiek, vienog, žinia, kad studentai ir mokintiniai visokių mokyklų dar vis štraikuoja. Valdžios garsina ypač medicinos studentus, kad jeigu nepradės lankyti kursų, jie bus išsiųsti ant karės lauko kaip vyresnieji sanitarai, taigi daktarų tarnai. Ir toks pagardinimas vienog iki šiol neišdėvė vaisių. Studentai mokintiniai visokių mokyklų štraikuoja ne vien Lenkijoje, bet ir kituose Maskolijos kraštuose, net Peterburge ir Maskovoje; Lenkijoje jie reikalauja mokymo lenkiškoj kalboj. Caro užmanyta ant viliojimo darbininkų neva komisija ant perkurėjimo ir apsvartymo darbininkų reikalų iširo pirma, negu susitvėrė. Darbininkai pareikalavo paleidimo iš kalėjimų savo ten caro valdžią sudintų sandrangų, ant ko caro senatorius nesutiko. Tokiose gi komisijose, kokių randas norėjo, darbininkai nepanorėjo dalyvauti. Todėl ir iširo visa tiek triukšmo podariusi komedija.

Berlyno laikraščiai praneša, jog randas, norėdamas pakreipti žmonių atidą nuo paskutinių nepasisekimų karės lauko, pradėjo tamsias žmonių minias siundyti ant žydų, ten, žinoma, kur žydai gyvena, taigi rubežuose senovės Lenkijos ir Lietuvos; pietinėje gi ir vidurinėje Maskolijoj tas plokis nesuprantandis minias siundo ant dvarponių; randas per savo agentus nurodinėja kaimiečiams ant dvarponiams priegulničių žemės plotų, kurie neva turi prigulėti ukninkams, skurstantiems ant savo mažų žemės plotų.

Rando agentų siundymai ištikro išduoda vaisius, kadangi mat tamsus kaimietis dar neįstengia atsekti didžiausio savo skriaudėjo, taigi caro valdžios, nuo mažesnių. Zinias apie mušimą žydų atgabeno į Eitkunus ant Prusų telegrafo specialias pasisuntis, kadangi maskoliskas randas, bijodamas nužudyti užrubežuose kredita, tuos savo tamsius darbus slepia ir telegramų su paminėjimu žydų skerdynių neįpiria.

Pagal atėjusius iš Eitkunų į Berlyną telegramus, žydų skerdynės buvo net 48 Baltgudijos ir Lietuvos miestuose, teipogi keliuose Mažrosijos. Skaitliu paskerstų žydų paduoda jau net ant 700 ypatų. Minske, Dinaburge, kur yra daugybė kariuomenės, minios sudaužė žydų pardavinydas. Randas moka siųsti ginkluotus, spangai jo prisakymų klausančius kareivius prieš beginklius, teidinius reikalaujančius darbininkus, bet visai nesikiša į žydų skerdynes, duoda valją mišioms daryti su žydais, ką tik nori. Tas juk jau parodo, kad žydų skerdynės surengtos su rando žinia ir su jo pritarimu teip jau, kaip savo laike su jo prisidėjimu buvo surengtos ir Kišinevo žydų skerdynės.

Jeigu randas dabar vėl bandys mobilizuoti kariuomenę ir sumobilizuotus kareivius bandys siųsti į karę, maištai Maskolijos vidurinėse atsinaujs, užkils net ten, kur jų dar nebuvo. Kuropatkin pasiskundė carui, jog tarp atsistojusių Mandžuriją kariuomenės tarp kareivių platinasi revoliucionieriska dvasia ir buk tą dvasią labiausiai platina jauni dak-

tarai ir rezervas oficerai. Kuropatkin prašo nusiųsti Mandžuriją oficerų ir daktarų apvaldytų revoliucionieriskos dvasios. Tą vienog lengva pasakyti, bet sunku išpildyti, kadangi nė daktarų, nė oficerų nėra Maskolijoje pervers, o ant galo juk rando tarnai negali žinoti, kas tos dvasios apimtas.

Balkanų pussalis.

Bulgarijos kunigaikštis valdėjas dabar po Europą ir ypač kraštuose, turinčiuose nesutikimus su Maskolija, karštai jį priima. Matyt, Bulgarijos kunigaikštis rengiasi pasinaudoti iš Maskolijos karės Azijoje ir ant Balkanų supalinti Maskolijos mierius. Mena, kad jis nori pradėti su Turkija karę ir su pagalba Macedonijos pasikėlioti bandyti išliuosuoti Macedoniją iš po sultano valdžios, padalinti dar Turkijai prigulinius kraštus Europoj tarp Balkanų viešpatyčių. Tas labiausiai nepatiktų Maskolijai, kuri nuo seniai tyko progos užimti Konstantinopolį ir kraštus prie Dardanelių. Dabar vienog Maskolija negali Bulgarijos mierių stabdyti, jeigu ji gaus pritarimą kitų Europos viešpatyčių. Pietiniai Arabijos kraštai pasikėlė prieš sultano valdžią ir pergalėjo silpnus ten esančius turkiskius garnizonus. Dabar sultanas išsiuntė net 30 batalijų kareivių, bet nežinia, ar jiems pasiseks pasikėlimą suvaldyti.

Isz Lietuvos. Iš Vilniaus. Kaip peraitame „Lietuvos“ numerį buvo minėta, šalį tarnaujančių ant geležinkelio ratelio buvo parengtas lietuviškas vakaras su teatra lijos perstatymu ant naudos vienatinės Vilniuje lietuviškos savitarpinės pašelpos draugystės. Po teatro buvo šokiai, o tarp jų ir tikri, tautiški lietuviški, kaip antai, „aguonėlė“; šokėjai, šokdami, dainavo lietuviškai. Vakaras nusidavė gerai, žmonių buvo diktai, lygiai inteligencijos kaip ir darbininkų.

Vilniaus lenkai, per maskoliskos laikraščius, pradėjo agituoti, kad jiems daleista but išleidinėti Vilniuje lenkiškoj kalboj nors vieną laikraštį. Mat nenori apsieiti lietuviams. Ar gaus daleidimą, nežinia. Lenkai neturi didelės malonės pas Vilniaus caro tarnus. Čia net vienog policijos dalyvų vėl atsirado jau nuo seniai išmesti pagarsinimai: „čia uždrausta kalbėti lenkiškai“.

Vilniaus ukninkų bankas, duodantis paskolas ukninkams ant nusipirkimo žemės, gavo iš Peterburgo prisakyti sumažinti skaitlių duodamų paskolų iki pasibaigimui karės. Matyt, randas rengiasi paglemžti banko pinigų ant karės. Kadangi daug daktarų iš Lietuvos paėmė į kariuomenę, tai ant galo čia pritruko daktarų. Vilniaus sveikatos užveizda dabar kviečia iš kitur vyrus ir moteris daktarus, kol nesugrįž nuo karės lauko daktarai, užimti laikinai vietą kaiminų daktarų. Daktarų vienog ne tik Lietuvoje, bet ir Maskolijoje nėra per daug, nežinia todėl kas galės ant pakvietimo atsiaukti. Vilniuje likosi sutverti speciališki komitetai šelpimo šeimų paaukų į karę kar-

eivių. Į komitetus, apart bajorų vadovų ir urėdinkų, teipgi katalikiškam vyskupui prisakyta paskirti atsakančių katalikiškų kunigų; pakviesti teipgi dvarponiai Vilniaus gubernijos: Gečevičia, Bulkevičia, grafas Siebert Plater, grafas Tiškevičia, Bortkevičia ir kiti katalikai. Mat kur reikia pinigų, ten caras ne atskiria katalikų nuo stačiatikių, bet kur komitetų sanariams pakirtas atlyginimas, algos, ten maloningas carpalakis neprileidžia katalikų.

Iš Vilniaus gubernijos.

Kaime Kavaliukuose, Šumsko val., Vilniaus pavietyje, pabaigoj sausio mėnesio sudegė gariniai malumai Volčiko. Blėdį ugnies padarytą skaito ant 7000 rubl. Sudegę malūnai niekur nebuvo asekuruoti.

Antroje pusėj sausio mėnesio Vilniaus gubernijoje buvo 35 gaisrai, kurie užgimė: nuo neatsargumo 6, nuo negerai įtaisyty kaminių 6, nuo padėgimo 2, nuo nežinomų priežasčių 22. Vysuose atsitikimuose ugnelė pridirbo blėdies ant 17000 rubl.

Staigų mirėjų buvo 2, netiktųjų mirėjų per visokias nelaimes 7, žmogudystės 2. Daiktų pavogė už 1400 r., gatavų pinigų 82 rubl. Arklų pavogė: Vilniaus pav. 1, Trakų 2, Lydos 4, Ašmėnų 4, Sventėnų 4, — išviso 19 arklų.

Iš Smorgonės, Vilniaus g.

Smorgonės aplinkinių miestelių katalikai atsiaukė į valdžias su prašymu daleisti pastatyti mieste katalikišką bažnyčią. Gavęs nuo katalikų tokį reikalavimą, gubernatorius įzklausė Vilniaus katalikišką vyskupą, ar iš tikro Smorgonėj reikalinga katalikiška bažnyčia? Vyskupas pripažino bažnyčią už labai reikalingą, kadangi Smorgonėj ir jos aplinkinėse yra apie 8000 katalikų, o bažnyčios artė nėra.

29 d. sausio ant karės lauko likosi pašautas pulkavinkas Pranciškus Nagurskis; nuo pašovimo jis pasimirė. Nagurskis buvo katalikas; paėję iš Vilniaus gubernijos.

Insventinti į kunigus klierikai.

Peterburgo dvasišką katalikišką seminariją pabaigė ir likosi į kunigus įsventinti šie lietuviai: Karolius Belinis, Pranciškus Belogalovi, Aleksandra Baltutis ir Juozas Maknė.

Iš Latvijos.

Latvijos vokiečiai, padrasinti lenkų, padavė maskoliskam randui reikalavimą, kad Latvijos mokyklose, teip kaip buvo seniau, būtų sugrąžinta vokiška mokymo kalba. Latvijoje vienog vokiečių yra nedaugiau negu lenkų Lietuvoje; gyventojų dauguma yra tai latviai. Jie, žinoma, negali remti, bet turi priešintis vokiečių užsimanymams ir latviai reikalauja, kad mokyklose mokymosi kalba būtų latviška.

Iš Kauno.

Kaune gubernatorius, po savo viršininkyste, turbūt ant pasigarsinimo ir, žinoma, ant monijimo darbininkams akių, sutvėrė komisiją turinčią neva už mierį pagerinti darbininkų buvį. Į komisiją likosi pakviesti fabriky inspektoriai, fabrikantai, tel-

posgi darbininkų atstovai išrinkti pačių darbininkų. Pirminis tos žingėdijos komisijos susirinkimas atsituvo 24 d. vasario. Kad ta komisija nepageris darbininkų buvio, apie tai nieks neabejoja.

Štraikai.

Vilniuj ir Kaune prasidėjo visuotini štraikai 24 d. sausio, kaip tik atėjo žinios apie Peterburgo atsitikimus. Kaune buvo sustoję visi didesnieji fabrikai, išėmus Rekošo, Vilniuj teippat beveik visi; daugelį darbininkų, ypatingai, maziukų dirbtuvių, spēka tapo priversti nustoti dirbus. Nustoję eję laikraščiai; prie štraiko prisidėjo ir „Vilniaus Zinių“ statėjai. Policijos, kareivių ir kasokų buvo pilnos gatvės, bet didesnių susirėmimų neatsitiko. Už nedėlios darbininkai jau sugrįžo prie darbo; beveik visose vietose ekonomiskieji jų reikalavimai tapo išpildyti.

5 d. vasario teippat buvo laukti sumišimai Senapiilėj (Suvalkų gub.); po visą miestą siautė policija ir ginkluoti kareiviai; bet neturėjo kur parodyti savo narsumo.

V. Kapsukas.

Revolucijos atbalsiai Lietuvoje.

Jau žino „Lietuvos“ skaitytojai, kas dabar darosi po visą caro viešpatystę. Placiai išsileijo ši karšta to judėjimo bangos ir bent maziukė srovėlė aplankė ir lietuvių. Teisybė, išskyrus šiauriskius, jie nekaip pasirodė, bet vis tik šen-ten buvo šis-tas daroma, judinama. Tą parodo visa eilė išleistų atsisaukimų (hektografuotų); „Draugo“ organizacija dargi pamėginė išleisti tam judėjimui pavestą Nr. 1 „Kovos“ — tai hektografuotas Didžiojo Lietuvos laisvės kovos (8 puslapių), — bet, pažiūrėjus latvius, žydus, lenkus, mums reikia prisipažinti, kad esame nuo jų toli atsilikę. Rašydami apie tai, V-tis „Vienybės“ lietuvininkų Nr. 7 tarp kito, kanda mūsų silpnumo priežastį tame, kad pas mus nėra vienybės, kad greta L. S. D. P. išdygo, tą patį tikslą sau pasistačiusi, „Draugo“ organizacija; jis stačiai juokingu ir dargi vaikišku tai išranda, norint to atsisikyrimo priežasčių patirti visiškai nesirūpinama. Man gi, priguliniam prie tų atsisikyrusiųjų, visiškai nejuokinga tai, bet skaudu, skaudu, kad pas mus yra tokios priežastys, kurios neleidžia mums išvien veikti. Tas priežastis bent iš dalies gali rasti V-tis „Draugo“ Nr. 8 ir aš čia apie tai nekalbėsiu. Juk „Draugo“ organizacija da visiškai neseniai teisiakurė ir teip greitai nebutų galėjusi užkenti L. S. D. P. darbu — matyt, ir seniau tas darbas žėlėvis žingsniu teslinko, norint tiek buvau šaukiama, tiek girtasi! Tik dabar tepradeda išlikti yla iš maisto.....*)

Bet aš į šalį nukrypu.... Taigi, tik vienuose šiaurios lietuvių-darbininkai įtaisė visuotinę štraiką; Vilniuje, Kaune teippat dalyvavo štraike daug lietuvių, bet už tai pirmiausia žydų darbininkų organizacijai, Bundui, ir lenkų socialistų partijai, P. P. S., atiu. Mintaujau,

*) Valdai tie, ypač dabar, nereikia lingi. Musų patėmijimų mes paduodame sekundame numerį).

„Salin patvaldydė! Tegyvuoja demokratiska Respublika! Tegyvuoja vienybė štraikuojančių! „Mintanys Lietuvių Social-Demokratų grupą.“ Kaip jau esu minėjęs, vienu šiaurios lietuvių-darbininkai, sužadinti L. S. D. P. organizacijos, įtaisė visuotinę štraiką. Prasidėjo 31 d. sausio. Darbininkai, kaip ir visur, valdžiosio iš vieno fabriko į kitą ir visur

Rygoj lietuvių-darbininkai, įgijo nuo susipratusių darbininkų kuo-blogiausią vardą, norint ir ten šistas daroma, bet vis, tarytum, atgrubusiais nagais. Ir, kalbėdami apie lietuvių-darbininkų judėjimą, mes tegalime parodyti, kiek mes knygelių, atsisaukimų išleidome, ir daugiau beveik nieko. Ir norėdamas pažymėti kylančios revoliucijos atbalsus tarp lietuvių, aš turiu pradėti nuo atsisaukimų.

Rygoj, kur yra tiek lietuvių-darbininkų ir teip placiai buvo išsipletojęs judėjimas, rodos, visiškai nė L. S. D. P. atsisaukimų nebuvo. Mūsų taujų į tnykštę lietuvių socialdemokratų kuopa (ne butinai L. S. D. P.) išleido du atsisaukimus. Vienas iš jų teip skamba:

„DRAUGAI DARBININKAI!

„Fabrikantai mus išsunkia. Jie nusiperka mūsų gyvenimą už menkiausią algą, mus prispiria nuskurduosiai gyventi ir amžinai badmariuoti. Idant galutinai mus prislėgti ir iškilbti, fabrikantai įsiekia atspirties Gudijos caro valdžioj. Jie atspirtį suranda. Kasmet nužudo caro valdžia šimtus darbininkų, nebesutinkančių, toliau dirbt ir gyvent ant vargiškos sanlygų. Šiai ir paskutinimė laike valdžia, nūstodama ponus, lieja ir dazo darbininkų kraują sniegą. Peterburgo ir Rygos gatvių. Kaskart darbininkai, norėdami pagerinti savo buvį, susikerta su biaužiaja Gudijos valdžia. Ji, kaip budelis, nesigali taisyti savo veido ir rankų žmonių kraują.

„Miestuose, kur straiškai, ten ir demonstracijos, ten ir atvirai apšaukiama valdžia, kaip galabintoja pavaldinių. Šlykštus valdžios darbai laukia atmonijimo. Atmonijimas artinasi greitais žengniais, artinasi laikas, kada grūs žmonių apverstas caro tronas, kada grūs siaubung kraugėrij valdžia.

„Žmonių akis negali būti užimerkė ir nematyti kaip braido lig kelių kraujuose žmonių visa caro valdžia. Ji pavaldiniais suteikia ne apsaugojimą, bet kulkas, kiemsargių lazdas ir tyrus Sibiro, žmonėms panorėjus kvėpuoti laisve, gyvent be ponų jungo. Mums reikia laisvės! Šalin caro valdžią, kuri apkalta ir surakina visus vergystės rėžėjais! Mums reikia politiškos laisvės: mums reikia kalbėti, rašyti ir rinkties laisvai! Mūsų turime kiekvienas dalyvauti valdyme viešpatystės.

Darbas mus tęsias kasdien perligal — sutiksime dirbti tik tai 8 valandų per dien.

„Draugai! Kova mūsų sunki, bet vis tik ar greičiau, ar vėliaus pergalės per eis į mūsų pusę, tik kovokim išvieno visi! — Tada priešpandos pančiai nuo mūsų nukris.

„Šalin patvaldydė! Tegyvuoja demokratiska Respublika! Tegyvuoja vienybė štraikuojančių!

„Mintanys Lietuvių Social-Demokratų grupą.“

Kaip jau esu minėjęs, vienu šiaurios lietuvių-darbininkai, sužadinti L. S. D. P. organizacijos, įtaisė visuotinę štraiką. Prasidėjo 31 d. sausio. Darbininkai, kaip ir visur, valdžiosio iš vieno fabriko į kitą ir visur

privertę nustoti dirbti. Pa-
skui nuėjo pas vyrų gimnaziją ir pareikalavo vyresnybės išleisti pas juos mokinius. Inspektorius, drebedamas už savo kailį, tuoj juos paleido; visi linksmi prisidėjo prie darbininkų ir nutraukė pas mergelių gimnaziją. Mokinio-
tojos balsai persigando, anaipol nenorėjo leisti mergelių pas tuos „buntaukus“, bet galų gale turėjo paleisti — vos kelios tepri-
dėjo prie minios. Išten šio ant rinkos ir jau pasirodė raudona žyd-darbininkų vė-
lava: iš visų pusų buvo girdėti šauksmai: „Šalin caro valdžią! Tegyvuoja socializmas!“ Ant rinkos buvo kalbėtos lietuvių ir žydų kal-
bos, bet nelabai patsisek-
sios. Policija rūpinosi visiška nesiklaida — taip ji pavieto viršininkas buvo pri-
sakęs. Ant rytojaus darbi-
ninkai jau susitaikė su po-
nais — visur po šiek tiek lai-
mėjo; trečią dieną jau grįžo prie darbo.

L. S. D. P. organizacija Šiauliuose išleido, prasidėjus tokiu dideliu judėjimui kituose miestuose, tris atsi-
sukimus: 1) šauksmas vis-
sų darbininkus prie štraiko,
2) Frenkelio ir Nuroko gar-
barių darbininkams ir 3),
mažiuką atsisaukimėlį, jau
prasidėjus štraikui.

Štai antrasis atsisaukimas:
„Frenkelio ir Nuroko
darbininkai!

„Visos pasaulės darbinin-
kai reikalauja sau geresnio
gyvenimo ir privertė ponus
pabrikantus sutikti ant jų
reikalavimų. Jau daugelį
vietų bedirba 8 valandas an-
dienes, o kiek mes dirbame
14 valandų ir daugiau. Juk
pagal „ustavą“ turime dirbti
tik 11 su puse valandų. Mes,
kaip kokie gyvuliai, leidžia-
me save engti. Mes patį sa-
vę turime neapkęsti: dirbame
tokioj smarčiai, kad prie mu-
sų ne žmogus negal prieti,
o dar rankas fabrikantams
laizome už tai, kad gauname
ant dienos už tokį baisų dar-
bą 40 kapeikų! Gėda mums
darbininkai! Juk katorgoj
butų geriau. Argi mes ir
pasilikime toj katorgoj? Ne,
darbininkai! Tik susivieny-
kime, kilkim prieš fabrikant-
tus, o jie turės išpildyti mu-
sų reikalavimus. Nereik nę
karabinių, nę peilių, kad pri-
versti fabrikantus išpildyti
musų teisingus reikalavimus.
Reik susitarti ir vienu laiku
atsisakyti visiems nuo darbo
ir negrįžti prie jo, pakol ne
bus išpildyti mūsų reikavi-
mai. Pametę darbą, turime
mes išrinkti kozmą fabrike
iš savo tarpo kelius darbinin-
kus, kurie išrodytų ir išai-
škintų fabrikantams mūsų
reikalavimus.

„Frenkelio ir Nuroko dar-
bininkai! reikalaujame:

1) dirbti ant dienos tik 11
valandų, nes ilga darbo die-
na tokioj smarvę, drėgnume
naikina mūsų sveikatą ir mes
paliakame kolekionis.

2) dirbti ne akordais, bet
padieniai: akordinis darbas
spriauna mūsų skubintis, o tada
tai tankiausiai ir atsitinka
sužeidimai;

3) mažiausias užmokėstis
darbininkui ant dienos tur
buti 1 rubl.;

4) ligos laike turi mokėti
pusę užmokėsto, o jeigu kas
per „kalctvą“ negal dirbti
— tam tur mokėti visą užmo-
kėstį;

5) Užmokėstis tur buti iš-
mokamas subatomis, o ne ne-
deliomis;

6) Frenkelio fabriko darbi-
ninkai išrenka iš savo tar-
po 7 darbininkus, kurie pri-
žiūrėtų, kad teisingai apai-
tytų su darbininkais, ir be jų
7 sutikimo negal buti atstaty-
tas nė vienas darbininkas;

Nuroko fabriko teippat tur
buti išrinkti 5 darbininkai;

7) Už štraiką (darbo pame-
timą) negal buti atstatytas
nė vienas darbininkas ir

8) už visą štraiko laiką turi
buti visiems pilnai užmo-
kėta.

„Darbininkai eikim išvien,
o pergalėsime savo ponus
skriaudikus!
L. S. D. P. Organiz. Šiau-
liuose. Sausio 1905 m.”

Isz Amerikos.

Kada gavenoj popietis datė-
džia valgyti mėsą.

Kardinolas Gibbons gavo nuo
popiežiaus patvirtinimą iki 15 d.
kovo 1915 metų dispensą dalei-
dinti valgyti mėsą Amerikos
darbininkams gavėnais laike. Pa-
gal tą dispensą, gavėnais laike
Amerikos darbininkai katalikai, ir
jų šeimynos, gali valgyti mėsą syki
ant dienos per visą gavėnį, išmės
vien: penelės, serėdos ir subatos
prieš vėlykas, kučios ir visų pėty-
čių.

Uždraudė pardavinėti popiero-
sus.

MADISON, WIS. Legislatura
što Wisconsin užkūrė bilių, ku-
ris su visu što Wisconsin už-
draudžia pardavinėjimą popierosų.

Gėda studentams.

NEW YORK. Čia štraikuja tar-
naujanti ant pozeminių geležinke-
lių. Kaip visur taip ir čia, kompa-
nija įieško scabų ir tokių atsi-
aukia; ateina pulkai studentų, ypač
daug jų ateina iš Columbia univer-
sietio ir dagi eidami scabsauti, nesigė-
dai dainuoti studentų dainas.
Europoj nieko panašaus ne gali
atsitikti, ten scabų studentų kiti
išvysti iš savo tarpo.

Nelaimės kastynėse.

WILKESBARRE, PA. Clear Springs
anglių kastynėse, besikeliant dar-
bininkams, nutruko virvės besikė-
limo prietaisai ir ji su darbininkais
nupulė žemyn nuo didelio augš-
čio. Prie to užsimušė 7 darbinin-
kai: Jūgas Haas, Antanas ir Moko-
la Janowski, Antanas Galy, St.
Blandis, Adomas Kantoski ir An-
tanis Jozepas.

Explozijos.

SALT LAKE CITY, UTAH. Kel-
norėse mormonų susirinkimų triob-
sų eksplozivą geras. Explozi-
jos viena jauna mergina likosi ant
vietos užmušta, o 26 ypotos, tame
skaitliuie daugiausiai merginų ir
vaikų, turto sužeistų, turto sužeistų
ir mirtinai sužeistų. Susirink-
imų namai likosi su visu su-
grauti. Labai sunkiai ir pavojin-
gai sužeistos šešios ypotos.

Gaisrai.

CEDAR RAPIDS, IA. Sudėgė čia
didelės dirbtuvės „American Ce-
real Co.“ Blied gniens padarytą
skaito ant pusantro milijono dola-
rių.

ELLENDALE, N. D. Šitose aplin-
kinėse dega prairijos. Ugnie
prazduo daug galvijų: Christi Shea
nužudė 75 galvijus, Richard Mock
neteko farmos. Ar neprazuvo ir
kiek žmonių, apie tai dar nėra ži-
nių.

PAIDELPHIA, PA. Užsėdę
augtines mokykla ant Bread ir
Green str., viena iš gražiausių
tribų mieste, kurios pastatymas
kaštavo pusantro milijono doliarų.
Blied gniens padarytą skaito ant
200000 dol.

Nelaimės ant geležinkelio.

BRANNTUM, MONT. Netoli nuo
čia sumušė du traukiai. Prie to
2 ypotos likosi pžmuštos, o 6 sun-
kiai sužeistos.

Isz darbo lauko.

NEW YORK. Tarnaujanti ant
pozeminių ir viršutinių geležinke-
lių pakėlė štraiką visame mieste.
Štraikuja 5000 žmonių. Štraikas
užimė todėl, kad geležinkelio
kompanijos ne pildo duoto tarnau-
jantiems pažadėjimo.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Štraika-
vę Republic Iron & Steel Co. dir-
buvių darbininkai grįžta prie dar-
bo, kadangi taikintoj komisijai
pasisekė sutaisyti nesutinkančias
puses.

EAST CHICAGO, ILL. Likosi
ant neapbrėžto laiko uždary-
tos čianykščios pieno dirbtuvės ir
per tai 1000 darbininkų neteko dar-
bo.

CONNELLVILLE, PA. Sudėgė čia
Connellville Car & Machine Co.
dirbtuvės. Blied gaisro padarytą
skaito ant 150000 dol.

CHICAGO, ILL. Chicago mil-
ijonierų klubuose suštraikavo
priedurinkai, kelnieriai ir tarnai.

ISZ Lietuviszku dirų.

Kalt reik geležį, kol karš-
ta, bet reik mokėt kalt.

„Lietuvos“ 9 num. p. J. Jonila
rodija Amerikos lietuviams rašyti
Lietuvon giminėms, kad jie ant
valsečių susirinkimų darytų nutari-
mų ir reikalautų nuo maskoliškos
valdžios permairų, palengvinimų.

Jeigu mes geidžiame matyt savo
tėvynę Lietuvą laisvą, tai dėl to
geismo ir meilės neraiškime savo
giminėms, nes juos įklampysime.
Niekados nereik užmiršti, jog
Maskolijos patčiai yra žandarų
naguose, o ypatingai dabartiniam
laikui, kada visur vartojamos žu-
dimo (karikos) tiesos. Parašę vi-
nam ar kitam paraginimą, ką tur
daryti, ir paėmus tą raštą žanda-
rams, iškart savo giming pastato-
me akysna žandarams ir viso-
kiems persekiojimams. Reikala-
vimas (net ir meldimas) permairų
ir palengvinimų Maskolijoj yra
skaitomas valdžios revoliucionio-
ku, arba kriminališku, kaip val-
džia vadina, ir tokius reikalauti-
jimus valdžia žudo be jokio paigai-
lėjimo (bet ne valdžios, jeigu jie
daro nusprendimus. Rd.). Teip-
gi valdžia skaito visus pabėgėlius
[rezervistus] revoliucionierius,
priešais, nes jie, vietoje gelbėti
carą, jį apleidė. Tokių pabėgėlių
raštus, nustverus žandarams, gim-
nės iš karto būtų pasmerkti perse-
kiojimams ir išstrėtimams.

Reikalaujame permairų reikia ir tai
nurodytu būdu „Darbininkų Bal-
so“ redakcijos, tilpusiame tame pa-
numeryje. Reikalaujame su šau-
kle rankoje. Tokie tie pirmieji
mūsų įvykio, kokie iškovosime, ko-
kias patys padarysime, nes valdžia
geruoja nedarys permairų, nę pa-
lengvinimų. Vietoje rašinėjimo
paraginimų giminėms, rinkime pi-
nigus visokiais būdais revoliucijos
reikalams, o Lietuvių Socialdemo-
kratų Partiją jau pataikys mūsų
reikalavimus ir palengvinimus iš-
vesti. Ji, pasleiki tarp visų lietu-
vių paraginimą, reikalaujanti permai-
nų slapto keliu, be žandarų tarp-
ninkystės. Ji skleidama tarp lietu-
vių tarp paraginimą visus pakreip-
ti vienodo miero, mislės ir dar-
bo, ir tikslai tame bus tikra pasek-
mė. Jeigu mes visi atsisakim rai-
nėsim savo giminėms, tai jokios
naudos iš to nebus, apart paleng-
vinimo žandarams sugauti dar li-
kusius tėvynėje.

Bostono lietuvių, pagal kores-
pondenciją p. Z. Z., net nūratė tu-
lus valdžius, užlieti tam tyčia at-
spausintais plakatais“ su pagelba
žandarų — tai yra pačto. Dėl
meilės savo brolių, bostoniečiai
nepareikia tokio darbo. Visokia
propaganda turi buti organizuota
ir vienokia. Dirbant kas sau, ant
niekų eina darbas ir kalbta, ką
veikiant išvien, galima išvesti. Ir
ne vien pabūti Lietuvoje reikia.
Jeigu su plakatais galėtumėm per-
mainyti maskolišką valdžią, tai bu-
tumėm panašiai į ukininką, kuris,
užsėdęs namams, bėgtų pirma
kast šulinį, su kurio vandeniu ge-
sintų ugnį. Jeigu ištikrųj mums
rupi permairas, tai turime jas
įvykinti, ir kovoti įlygiais žiniakais
prieš caro apgėnėjus karveivis.

Antraip nelaimėsime, jeigu, kada
caro karveiviai šaudys mūsų bro-
lius, mes, vietoje šaudysčių, pa-
duosime savo broliams plakatus.

Ir nuo žodžių prie darbo! Visi
nenkenčiame caro valdžios ir apgai-
lestajame suspaudimo tėvynės.
Gailėstajame neišliuosuosime
tėvynės. Jau tūkstančiai paauka-
vo savo gyvastį už įvedimą permai-
nų, tūkstančiai kenčia sužeidimus,
ir tūkstančiai laisvės kovotojų
prikimsti kalėjimams. O mes vos
porą dešimčių doliarų paaukavome
tam reikalui, ir teip mažai apie tai
rupinamės, lyg ne mūsų darbu tas
butų. Mes, amerikiečiai, bent do-
liario nesigalikim, kada tikrieji
kovotojai nesigali kraujo ir gyvas-
ties, įvedimui permairų.

Laisvės Myletojas.

Ne protestuokime ten, kur
protestams pamato nėra!

„Spindulys“ ir „Vienybė“ ra-
dome žinią, buk tuomtarpinis re-
volucioninis komitetas Brooklyn-
e išleikė nupiektą [„Spindulys“]
sako panieką „Lietuvai“ už jos
patėjimimus, patilpusius Nr. 7
apie tvėrimą revoliucioninį komie-
tą, kadangi buk „tė patėjimams
demokratizacija žmonis, subruzd-
us padėti revoliucijai. Visos tau-
tos Amerikoje renka aukas viešai,
nieks nesibijo valdžios. Amerikoje
slapta nesurinkia aukų, reikia rink-
ti atvirai, per laikraščius ir susi-
rinkimus vartų agitaciją.“ sako
protestuojantis komitetas.

Kad reikia agituoti, reikia rinkti
aukas, nuo to „Lietuva“ niekada
ne atkalbinėja ir pati, kiek gali,
prie agitacijos prieina. „Lietu-
vos“ patėjimams būvo visai apie
ką kitą. Savo patėjimimuose
„Lietuva“ vien nurodė, kokius
yra terptautiškos tiesos, kad dėl
jų nepažinėjimo žmonės, vietoj
padėti revoliucijai, neušitrauktų
valdžijų įaikšimą. Amerikos val-
dininkai ne skaito lietuviškų laik-
raščių, nors ir skaitytų, gali ant
visos agitacijos per pirštus žiūrėti,
bet galime užtikrinti, kad Masko-
lija užlaiko specialius politiškus
išverčiančius valdžios vertėjus,
straipsnius iš lietuviškų laikraščių,
todėl mūsų agitacijoj turi buti šis
tas paslėpta, turi buti dalykas nę
maskoliams, nę Amerikos val-
džios ne žinomi; ypač organiza-
cijų komitetai turi buti paslapti,
jeigu jų pareiga bus organizuoti ir
palaikyti revoliuciją Maskolijoj,
kadangi ant Maskolijos reikalavi-
mo Amerikos randas ne galėtų ne-
siklįsti. Tuom tarpu, dėl nepa-
žinėjimo terptautiškų tiesų juk
brooklyniečiai reikalavo visiems
zinomų komitetų, su adresais jų
sanarių. „Lietuva“ gi vien nuro-
dė, kad garsinti adresus tokių ko-
mitetų būtų negerai, kadangi neži-
nės, kokios pareigos gali išpulti
pildyti komitetams. Tą, rodosi, ir
Lilakinis Brooklyn komitetas
ant galo suprato ir savo adreso
per laikraščius negarsina. Jeigu,
paveikslan, maskoliškas ambasa-
dorus žinotų, kad Amerikoje susi-
tėvė koks komitetas pristatantis
ginklus ir jeigu jo adresas žinotų,
tikrai nuo Amerikos valdžijų parei-
kalautų perkirtimo pristatymo
ginklų ir Amerikos valdžios, ar
jei bijome, ar ne, turėtų reika-
lavimą išpildyti, kadangi to reika-
lavimą terptautiškos tiesos ir mes
prieš tas tiesas atsiėmėme negalėtu-
me, panaikinti tiesas ne vieno, bet
visų kraštų ne mūsų galė, Ameri-
ka to ir padaryti ne gal.

„Lietuva“ pagarsino, kokios
yra terptautiškos tiesos, tai dar tas
ne reikia, kad ji sėdėtų demoraliza-
ciją tarp lietuvių. Pažinėjimas
terptautiškų tiesų ne atima mums
galės kelti ir pradžiūti revoliuci-
ją, tik tą, ką draudžia tiesos, rei-
kia atlikti slapta — tai ir viskas.

Nę jokios tiesos nedraudžia peiki-
ti carą ir jo valdžias, išrodinėti jo
biaurius darbus, nę jokios tiesos
ne draudžia mums Amerikoje staty-
ti kad ir kuodidžiausius reikalavi-
mus; ne draudžia mums rinkti
aukas ant sušelpimo revoliucijos ir
caro žiaurumo aukų. Tą viską
galima atlikti atvirai ir jį Ameri-
kos valdžios ne gali kištiesi. Tai-
gi galima tą patį atlikti, ką nori
atlikti ir protestuojantis komite-
tas, tik reikia tą daryti truputį kit-
tokia, negu jis buvo užmanęs. Su-
sirinkimuose galima drąsiai viską
kalbėti, nes žodžiams nėra jokios
kontrolės, kaip raštui. Raštą,
straipsnį „laikraštį“ jau yra doku-
mentu, ant kokio savo reikalavi-
muse gali remties caro tarnai.

Seniau „Vienybė“ o dabar
Brooklyn komitetas mus mokina,
jog jeigu visos tauotos ir pate
amerikoni renka atvirai aukas ant
revoliucijos, tai ir mums nėra reika-
lo čia Amerikoje bijotiesi valdžijų
įaikšimą. Tegul vienog mūsų
mokiniojai gerai sulysina, kaip tą
atlikti kiek tautos ir kaip mes
norėjome tą daryti, o pamatys ga-
na didelį skirtumą: amerikoni at-
virai aukauja ant naudos revoliuci-
jonierų, mes gi užmanėme aukas
ant palaikymo revoliucijos prieš
carą ir dagi su adresais komite-
tų sanarių. Tame ir yra visas skir-
tumas, o vienog skirtumas gana
svarbus.

Paimkime nors išeinantį antai
Anglijoj, kur kiekvienas Masko-
lijos rando priešas geriau apsaugo-
tas negu Amerikoje, kadangi tarp
Anglijos ir Maskolijos nėra speci-
alioj sutarimo apie išdavinėjimą
politiki nusidėjėlių. „Darbininkų
Balsą“, o argi ten rasime kokius
nors nurodymus organizacijų prie-
nėgų Maskolijos carui? Argi ten
yra kokia medaga, iš kurios revo-
lucijos priekiai galėtų naudotiesi? O
tuom tarpu, revoliucionieriai
organizacija mūsų tėvynę visų
arčiau stovi „Darbininkų Balso“
nėgu kokio nors Amerikos lietuviš-
ko laikraščio.

Viską galima daryti, bet per ne-
apsvarstymą kartais galima dar
daugiau pagadyti joje padėti.
„Lietuvos“ patėjimimuose nieko
daugiau ne buvo, kaip vien perser-
gėjimai, kad per neapsižiūrėjimą
mes pagadytume, neuženktume
remiamai revoliucijai mūsų
tėvynę. Musų pareiga buvo per-
sėrgėti, kadangi ne laikas perser-
gėti, kada bėda ant pečių nupuola.

Prisidekime prie agitavi-
mo laisvės tėvynėj.

Rakiau as pereitą nedėlią, jog
labai būtų geru daiku, kad mes,
amerikiečiai, sistume į Lietuvą
žinias savo pažįstamais ir gim-
inėms apie štraikus ir sumišimus
Maskolijoj. Je ten tikrų žinių ne-
turi. Lietuviškiems laikraščiams
valdžia apie tai draudžia rašyti.

Dėl to miero Bostono lietuvių
atspaudino plakatus. Vejalpa ty
plakatus.

SYRINGAS PASVEIKINI-
MAS BROLIAMS IR SESE-
RIMS LIETUVOS.

Sveikindami Jus, Broliai ir Se-
serys, pranešame Jums savo jaus-
mus. Mes atjaučiam Jūsų skurdų
padėjimą, esančių Tėvynėj, šitam
nėspakiam laikui, negalėdami už-
tylėti, atsilaukiam prie Jūsų su ke-
lais žodžiais.

Štai kas girdeiti pas
JUS:

Skaitome mes gazetose apie
bausias vaines Rusų su Japonija ir
apie didelius armyderius dinesni-
uose miestuose Maskolijoj. Dar-
bininkai po miestus palieka darbus
fabrikuose, tarnai atsisako tarnau-
ti atlikti savo užsėmimų. Sten-
dumai meta mokslus, net ir advo-
kantai, profesorai, daktarai, nenori
pildyti savo pareigų. Visi reika-
lauja liuosybės ir palengvinimo,
sakydami, jei toliau taip bus, kaip
iki šioliai, tai negalima bus ken-
tėti.

UKINKINAI IR JUS REIKA-
LAUKITE!

Jūs, brangūs broliai, esate da-
giau nusikrausti nękai visi anie,
kurie lieja kraują ir įieško teisy-
bės. Jums tai priderėtų eiti kartu
ir įieškoti savo teisybės, jeigu ne-
reikalavsite, tai jokių palengvini-
mų Jūs negausite. Kada pirmą
kartą darbininkai Peterburge atėjo
pas ceciorių prašyti palengvinimo,
tai ceciorius liepė vaikui į juos
šaudyti. Daug svieto išmūšė; pas-
kui susiprato, kad gali buti nege-
rai, kad įpykę žmonės gali jį patį
užmušti, tai pradėjo su žmonėmis
taikytis. Paketino sulaikyti visos
viešpatystės rodą ir išklaušyti jų
prašymus. Ukinkinai! nęspaspo-
kite, bet žiurkite, kad ir Jūs rei-
kalai butų cecioriumi perstatyti.
Kaip jus neperstatysite savo reika-
vų, busite palaikyti už užgėdėd-
us, ir per tai sukraus ant Jūsų da-
giau mokėstų.

CECIORIUS SAKO, KAD
JUS TURTINGI.

Šimet, vasario mėnesyje, masko-
lių rėdas norėjo užtraukti naują
paskolą, siulydamas šėlti ir sepi-
tintą procentą, bet viso svieto
bankieriai atsisakė maskoliams
skolintis. Klausė: „Kas skola ir
procentą užmokės, žmonės ir teip
kelia buntus iš vargo.“ Maskolių
rėdas tada atsakė: „Ukininkai!
užmokės, jie buntų nekėlia.“ Ban-
kieriai vėl kalbėjo: „Vidurio Mas-
kolijos ukininkai nuolatai badoja,
kaip jie mokės?“ Rėdas tada at-
sakė: „Lietuvos, Latvijos ir Len-
kijos ukininkai bagoti: jie užmo-
kės.“ Taigi matote, Lietuvos
ukinkinai apsisągokite! Ant val-
čiaus susirinkimų parodykite, kad
ir Jūs nešate sunkių mokėstų naš-
tą ir norite palengvinimo, jeigu ty-
lėsitė dabar, tai paskui galėsi-
tės.

JUS IR DAUGIAU TURITE
REIKALAUTI.

Jūs turite įieškoti, kad vaikus
mokyklose mokintų lietuviškai,
kad potėrių Jūsų vaikelius nemo-
kintų popai ir pravoslavai užtieltai.

Reikalavote lietuviškos spaudos,
tai yra knygas drukuoti, mes Ame-
riciečiai pagelbėjome, tą atgavote.
Reikalavote dabar, kad iškalose
butų mokinama lietuviškai, gau-
siti ir tai. Reikalavote teipgi, kad
valdžiaus kanceliarijose ir valdžiaus
duoduose neverstų jus kalbėti mas-
koliškai. Pagaliau Jūs patys ge-
riau žinote apie savo reikalus, mes
tik sakome, kad dabar laikas reika-
lauti. Padarykite ant valdžiaus
susirinkimų nutarimus formoj pra-
šymu. Vietiniai viršininkai, jeigu
nenorės tuos prašymus išsiųsti pas
carą, tai siųskite patys cecioriumi.

Siųskite per telegramą, tegul rė-
das žino Jūs reikalus. Atminkite,
kad dabar yra geriausia proga rei-
kalauti, ko norite, — kalkite gele-
žį, pakol karšta!

Jūsų broliai Amerikiečiai.

Plakatai atspausinti ant plonos
popieros ir į vieną kopertą ang ga-
lima įdėti 5 ar 6. Rašant laikus,
galima įdėti tarpe laiško 2 ar 3
plakatus. Norinti gauti jų plaka-
tų, tegul kreipiasi prie Tėvynės
Myletojų viršininkų. Įdekte, pra-
šydami, už 2 centų markę, o gau-
site plakatus apie 100. Plakatus
tuos, gavę, išdalinkite savo pažįsta-
miems, tegul siunčia į Lietuvą.
Kiekvienas rupinkitės apie savo
volostį arba valstijų teip, kad ten
nors įtekmingi ukininkai juos gau-
tų. Nevien plakatus, siųskite
jiems iškarpas iš Amerikos lietu-
viškų laikraščių. Siųskite privatiškus
laiškus, kurstydami, kad reikau-
tų prigulinti lietuviams ukinin-
kams tiesų. Atminkime gerai, kad
tokis mūsų darbas nepasilikis be
vaisiaus.

J. Jonila.

IS Du Bols, Pa.

Lietuvių šitose aplinkinėse gy-
vena gana daug, kiekvienoj pečėj
tai duota žinią? Laikraščiams ne-
paranku talpinti ypač iš Amerikos
apie senus atsitikimus. Rd.), už-
lenkai.

Vestuvių prieš gavėnų buvo po
kelias per savaitę: kelia jas per

kelias dienas, žinoma, su gėry-

Ponas Gustavas Šimek, gyvenęs po no. 4 James ul., Cleveland, O., yra laimėjęs žmogumi, kadangi surado vaistą, kuris išgydė jį ir jo visą šeimyną. Rado jis mums šitą: „Skaičiau vienam iš mūsų laikraščio apie puikų ir išganingą savo veiksmėms vaistą, Trinerio Amerikoniskąjį Eliksyry Kartiojo Vyno. Pamąginome jį mūsų namuose, išgydė mane, mano pačią ir mūsų vaikus. Teisybė sakant yra tai vienintelis vaistas, kurį be jokio pavojaus gali vartoti teip kudiķis, kaip ir suaugęs žmogus. Išgydys jis ir sustiprins kiekvieną skilvį ir pritaikis priėmimui ir gro-muliojimui visokių valgių. Tokiu būdu be pėrstojeimo darosi naujas kraujas, o senas, sudevėtas liekasi sunaikintas. Jaunos, išblyšę mo-ters daug laimės vartodamos šitą vaistą, kaipgi didele naudą aptu-rės senos, sergančios motinos. Yra tai geriausias žinomas vaistas aus skilvio ligų, geriausiai švelinantis nervus ir geriausiai valantis krau-ją. Neturi savyje jokio chemika-lų, pagamintas iš gryno vyno vi-nuogų ir importuotų šaknelių. Gama-mas visose apskrityse arba pas patį pabūtiną užuopą Trinerį, 799 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

